

[Tinning]

skolen skabes som alt andet nedefra og ikke ovenfra gennem sociale centrale tiltag.«

Det er smukt, det er rørende, og det er skrevet af en vis hr. Bertel Haarder, MF, juni 1982. (*Afbrydelse af undervisningsministeren* [Bertel Haarder]: Det er rigtigt!). Ja, vist er det rigtigt, det står her.

Til det er der bare at sige, at hvis man ønsker at skabe livet nedefra, er det enormt vigtigt at sørge for, at man ikke først ved hjælp af forskellige politiske og økonomiske tiltag centralt fra smadrer mulighederne for at lade tingene gro nedefra. Enhver med lidt forstand på havedyrkning eller landbrug ved udmærket godt, at man skal behandle jorden på en bestemt måde, før tingene begynder at gro, og man kan faktisk ødelægge jorden, så absolut intet kan gro i den.

Det, der sker, når man først skærer i bloktilskuddene og så stiller sig op og siger: gro deropad, er jo lige præcis, at der ikke er noget, der kan gro. Når man centralt fra vil lave den ene læseplan og den anden læseplan om og siger: find på noget i undervisningen, udfold jeres fantasi! er det jo igen sådan, at først vil man lægge centrale rammer, og så siger man, at nu må I selv om at finde på.

Hr. Ole Vig Jensen og andre har talt om, hvad det egentlig er, der helt konkret sker rundt om som konsekvens af disse nedskæringer af bloktilskuddene. Først vil jeg sige, at jeg synes, det er beklageligt og også lidt rystende, selv om det egentlig ikke er overraskende, når undervisningsministeren må sige: vi ved faktisk ikke rigtig, hvad der sker med folkeskolen efter disse nedskæringer på bloktilskuddene. Jeg synes, det er rystende, fordi vi ved, det er nogle ret massive nedskæringer, og vi ved, at regeringen har planer om at gøre dem langt mere massive. Derfor ville det være rart, hvis regeringen også havde en fornemmelse af, hvad det egentlig er, den går og laver, hvad konsekvenserne af dens politik er.

Men jeg har forsøgt med de få og begrænsede ressourcer, jeg har, at sætte mig lidt ind i konsekvenserne og kigge på, hvad der sker i Åbenrå kommune. Det fremgår af Jydske Tidende fra den 12. januar 1983 – altså for et par måneder siden – at da man skulle til den anden sparerunde i kommunen, sagde man selvfølgelig til alle de udvalg, man havde siddende: nu må I finde på at spare noget, og i

Åbenrå kommune skulle hvert udvalg spare, hvad der svarede til 3,7 pct. af det samlede driftsbudget, det var noget med 2,8 mill. kr. Undervisnings- og kulturudvalget måtte faktisk udvælge folkeskoleområdet, sådan at folkeskoleområdet skulle bære små 2 mill. kr. af de 2,8 mill. kr.

Det står i skærende modstrid til det, hr. Ole Vig Jensen fornemmer. Nu er det muligt, hr. Ole Vig Jensens fornemmelse har en bredere basis, sådan at hr. Ole Vig Jensen ved noget om, hvordan tingene er i en lang række af landets kommuner. Indtil videre må jeg bare konstatere, at hr. Ole Vig Jensens fornemmelser mildt sagt må siges at gå i en lidt anden retning end – ikke fornemmelserne, men de faktiske forhold i Åbenrå kommune. Det er faktisk folkeskolen, der står for skud. Det er faktisk folkeskoleområdet, der bærer en stor del af disse nedskæringer. Det er heller ikke spor pudseløjerligt, kunne man så tilføje, men muligvis for hr. Ole Vig Jensen, der stadig holder af at bilde sig ind, at de mange nedskæringer, det radikale venstre var med til omkring bloktilskuddene, stort set ikke har de helt afgørende konsekvenser, selv om de faktisk har nogle gennemgribende dybt sociale konsekvenser.

Til sidst skal jeg bare sige, at jeg er enig i de ting, som fru Marianne Bentsen-Pedersen fra SF fremførte, nemlig at det er undervisningsmiddelkontoen, lejrskolekontoen, materialekontoen og en række andre af den slags konti, man er nødt til at skære ned på, ligesom man selvfølgelig forsøger at skære ned på lønkontoen for så om ikke andet at få smidt nogle udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse ud af kommunen og over på staten, for det er jo en anden del af den offentlige kasse.

Konsekvenserne er, at vi får en folkeskole, som er mere bøglig, en folkeskole, som er mere ensrettende, en folkeskole, som er mere disciplinerende, en folkeskole, som gør det sværere for børnene at få tilfredsstillende lyst til at lære og til at blive klogere, som de møder op med i folkeskolen – mange af dem i hvert fald. Vi får en folkeskole, som er endnu mere sorterende, end den allerede er, selvfølgelig således, at det er dem, der i forvejen er socialt mest presset, som endnu en gang bliver presset ud i marginalerne eller helt ud af systemet. Og så kan de i øvrigt blive genstand for alle mulige diskussioner